

være „Forhørsobjekt“, men derimod „Processubjekt“, Part. Han har Ret til at nægte at svare paa de til ham stillede Spørgsmaal og staar med selvstændige Partsrettigheder lige over for de særlige, fra Dommeren forskellige, Varetagere af Anklagens Interesser. For Domsforhandlingens Vedkommende gennemføres Anklageprincippet fuldt ud; for Forundersøgelsens Vedkommende gøres der derimod nogen Modifikation deri. Vel optræder der ogsaa under denne en særlig Repræsentant for Anklagemyndigheden, nemlig Politimesteren, og paa den anden Side har Sigtede ogsaa paa dette Stadium visse Partsrettigheder, bl. a. Ret til at søge Bistand hos en Forsvarer, men der paalægges dog samtidig vedkommende Dommer i Embeds Medfør uden særlig Begæring at foretage alle hensigtsmæssige Skridt til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed.

9. Anklagemyndighederne, Paataleregler, Sigtedes Forsvar. Anklagemyndighederne henhøre under Justitsministeren. Øverst blandt dem staar en *Rigsanklager*, der med Bistand af en Overanklager virker ved Højesteret og fører Tilsynet med de øvrige offentlige Anklagere. Ved hver af de to Landsretter ansættes 3 *Overanklagere* (med de nødvendige Medhjælpere). Overanklagerne, der fungere hver for sig i Henhold til en af Justitsministeren fastslaaet Forretningsfordeling, virke ved Landsretterne og Underretterne, men have til denne sidste Del af deres Virksomhed Bistand hos særlige *Anklagere ved Underret*. Stillingerne som Rigsanklager og Overanklagere ere fastlønnede Embeder, der ikke kunne forenes med Udøvelse af Sagfører-virksomhed; derimod tænkes Anklagerne ved Underret tagne blandt Sagførere, der vedblive at være i Virksomhed som saadanne, og hvem der gives Vederlag for hver enkelt Sag (sml. de nuværende Aktorer). Anklagens Interesser ved Politisager*) saavel som ved Efterforskning og Forundersøgelse i alle Sager skulle dog normalt varetages af *Politimesteren* (i Kjøbenhavn Politidirektøren). Ordningen er nemlig den, at Pligten til at sørge for *Paatalen af Forseelser, der forfølges under Politisag*, paahviler Politimesteren (i Kjøbenhavn Politidirektøren), der for saa vidt staar under Tilsyn af Amtmanden (Politidirektøren i Kjøbenhavn staar dog direkte under Justitsministeriet), medens der, hvad *alle andre Lovovertrædelser* angaar, sondres mellem den indledende Undersøgelse (Efterforskning og Forundersøgelse) og selve Anklagen for den dømmende Ret. At sætte Efterforskning og Forundersøgelse i Gang og føre dem igennem paahviler ligeledes Politimesteren under Tilsyn af Overanklageren (i Kjøbenhavn Politidirektøren), hvorimod det er Overanklagerens egen Sag, naar Undersøgelse er endt, at tage Bestemmelse om, hvor vidt Tiltale skal rejses for den dømmende Ret, og derefter, hvis Tiltale beslattes, at varetage Anklagens Interesser under Domsforhandlingen enten personlig eller ved en Medhjælper eller — for saa vidt Sagen hører for Underret — ved en af de som Anklagere ved Underret beskikkede Sagførere. Bestemmelse om Anke paa det offentliges Vegne fra Underret til Landsret eller fra Landsret til Højesteret tages ligeledes af Overanklageren. Selve Anklagens Udførelse for Højesteret besørges af Rigsanklageren eller dennes Medhjælper.

Spørges der, *hvilken Beføjelse* der skal tilkomme Anklagemagten *til at undlade Forfølgning*, uagtet det efter det foreliggende maa antages, at Forfølgningen vil

*) Ved „*Politisager*“ forstaaes i Udkast angaaende Strafferetsplejen *alle* Sager vedrørende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3. St., 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser, og *endvidere* Sager vedrørende en Række udtrykkelig nævnte Lovovertrædelser, nanset at Straffen kan stige til Fængsel paa Vand og Brød (jfr. Udkastets § 31).